

Õiguslikud alused ja olulised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja	hageja
Taotletav ühenduse kaubamärk	teenuseklassi 35 jaoks (sealhulgas statistika koostamine majanduse, turunduse, turuuringute ja turuanalüüsi valdkonnas; ettevõtlus- ja organisatsioonialane konsultatsioon) sõnaline kaubamärk "Online Bus"
Varasema kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses	BUS-Beruungs- und Unternehmensberatungs- GmbH
Varasem kaubamärk või tähis	teenuseklasside 35, 40, 41 ja 42 jaoks (sealhulgas eriti ettevõtlus- ja organisatsioonialane konsultatsioon) Saksa kujutav kaubamärk "BUS"
Vastulausetes osakonna otsus	ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi lükata
Apellatsioonikoja otsus	hageja kaebus tagasi lükata
Õiguslikud alused	— varasema kaubamärgi omanik ei tõendanud varasema ühenduse kaubamärgi kasutamist ja vastavalt määruse (EÜ) nr 40/92 artikli 43 lõikele 2 vastulause tagasi lükata — kõnealuste kaubamärkide sarnasus ei tekita segiajamise ohtu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b mõttes

HAGI, mille Domäne Vorderriss, Rasso Freiherr von Cramer-Klett ja Rechtlerversandes Pfronten esitasid 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-136/04)

(2004/C 190/28)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Vorderriss asukohaga Lenggries (Saksamaa), Rasso Freiherr von Cramer-Klett asukohaga Aschau i. Chiemgau (Saksamaa) ja Rechtlerversandes Pfronten asukohaga Pfronten (Saksamaa), keda esindab Rechtsanwalt Th. Schönfeld.

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— tühistada komisjoni 22. detsembri 2003. aasta otsus, mis kehtestab vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ⁽¹⁾ Alpi biogeograafilise regiooni jaoks ühenduse tähtsusega maastikualade nimekirja;

— jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejad on metsamaade omanikud, mida nad kasutavad tulundusmetsana ning mis praeguseks on vaidlustatud otsusega kinnitatud kui ühenduse tähtsusega maastikualad Alpi biogeograafilise regiooni jaoks.

Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus rikub nende põhiõigusi, mis on tagatud ühenduse õiguse üldpõhimõtetele. See põhiõiguste rikkumine on formaalselt õigusvastane, sest komisjoni otsusega (samuti direktiiviga 92/43/EMÜ⁽²⁾) ei ole kaitstud asjaomaste maaomanike osalemisõigust (saksa keeles die Beteiligungsrechte).

Lisaks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus rikub ka materiaalses mõttes hagejate omandiõigust, sest ühenduse tähtsusega maastikualade kinnitamise ajal ei võetud arvesse hagejate (ega teiste asjaomaste isikute) õigust omandile ning sellest tulenevalt ei olnud tasakaalus ühenduse tähtsusega maastikualade planeeritav kinnitamine ja hagejate erahuvid. Peale selle on vaidlustatud otsus vastuolus direktiivi 92/43/EMÜ endaga, sest täiesti lahtiseks ja reguleerimata on jäänud rahalise kompensatsiooni küsimus.

Lisaks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus on ebaproportsionaalne, sest see ei sobi Euroopa sidusa ökoloogilise võrgustiku loomiseks ning "maastikualade nimekirja" ainult ühe biogeograafilise regiooni jaoks ei ole seega piisav, et täita direktiivist tulenevaid kaitse-eesmärke. Vaidlustatud otsus on sobimatu ka selle tõttu, et puudus nõuetekohane kogu ühendust hõlmav kooskõlastamine.

⁽¹⁾ ELT L 14, 21.1.2004, lk 21

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.